

Wyrok z dnia 21 października 2010 r.

III PO 7/10

Prokurator, który zrzekł się stanowiska na podstawie art. 65a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (jednolity tekst: Dz.U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 ze zm.), może zgłosić wniosek o powrót na to stanowisko do upływu terminów określonych w art. 65a ust. 2 tej ustawy.

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Bogusław Cudowski (sprawozdawca), Jerzy Kwaśniewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2010 r. sprawy ze skargi Konrada K. na decyzję Prokuratora Generalnego [...] z dnia 15 lipca 2010 r. w przedmiocie nieuwzględnienia prośby skarżącego o powrót na stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej,

u c h y l i ł zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę Prokuratorowi Generalnemu do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e

Prokurator Prokuratury Krajowej Konrad K., w związku powołaniem na stanowisko Komendanta Głównego Policji, zrzekł się stanowiska prokuratorowskiego w Prokuraturze Krajowej i w konsekwencji 12 lutego 2007 r. został odwołany z tego stanowiska.

Dnia 8 sierpnia 2007 r. Konrad K. został odwołany ze stanowiska Komendanta Głównego Policji. Dnia 9 sierpnia 2007 r. wniósł do Ministra Sprawiedliwości wniosek następującej treści: „w związku z odwołaniem mnie w dniu 8 sierpnia 2007 r. ze stanowiska Komendanta Głównego Policji, zwracam się z uprzejmą prośbą o przywrócenie mnie do pracy w resorcie sprawiedliwości. Jednocześnie uprzejmie proszę o rozważanie możliwości oddelegowania do pełnienia służby w Prokuraturze Apelacyjnej w G.”.

Dnia 21 września 2007 r. wnioskodawca otrzymał pismo, w którym poproszono o nadesłanie, zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (jednolity tekst: Dz.U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, ze zm., dalej ustawa) odpowiednich dokumentów. Z pisma wynika, że wniosek Konrada K. potraktowano jako wniosek o powołanie na stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej („w odpowiedzi na pismo z 9 sierpnia 2007 r. (...) o ponowne powołanie na stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej”). Z akt sprawy wynika, że wnioskodawca nie przesłał wszystkich wymaganych dokumentów. Kolejnym pismem z 17 lutego 2010 r. Konrad K. domagał się na podstawie art. 65a ust. 1-3 ustawy o prokuraturze przywrócenia na poprzednio zajmowane stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej. Do pisma nie było załączone między innymi zaświadczenie lekarskie oraz zaświadczenie od psychologa.

Prokurator Generalny decyzją z 15 lipca 2010 r. odmówił przywrócenia wnioskującego na poprzednio zajmowane stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej. W uzasadnieniu stwierdzono jedynie, że złożenie wniosku o przywrócenie nastąpiło po ponad dwóch i pół roku po zakończeniu pełnienia funkcji określonej w art. 65a ust. 1 ustawy. W konsekwencji, prawo podmiotowe wnioskodawcy wynikające ze wskazanego przepisu wygasło.

Na podstawie art. 65a ust. 4 ustawy o prokuraturze Konrad K. zaskarżył decyzję z 15 lipca 2010 r. Zarzucił jej: 1) naruszenie art. 65a ust. 2 ustawy o prokuraturze polegające na błędnym stwierdzeniu, że prawo do ponownego powołania na stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej wygasło z racji złożenia wniosku po dwóch i pół roku po zakończeniu pełnienia funkcji określonej w art. 65a ust. 1 ustawy, 2) naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w szczególności art. 6, art. 7, art. 8, art. 10, art. 75. Wniesiono o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i jej zmianę poprzez nakazanie Prokuratorowi Generalnemu powołania skarżącego na stanowisko prokuratora Prokuratury Generalnej. W uzasadnieniu skargi stwierdzono przede wszystkim, że wniosku z 9 sierpnia 2007 r. nie rozpoznawano przez kilkanaście miesięcy. Skarżący podnosił, że w piśmie z 30 marca 2010 r. z Biura Kadr Prokuratury Krajowej poinformowano go o wszczęciu procedury przywrócenia go na wcześniej zajmowane stanowisko z prośbą o nadesłanie wymienionych w piśmie dokumentów (oświadczenie lustracyjne, zaświadczenie lekarskie o zdolności do pełnienia obowiązków prokuratora i zaświadczenie specjalisty psychologa). W piśmie z 29 kwietnia 2010 r. skarżący zwrócił się z prośbą o wskazanie Zakładu Opieki

Zdrowotnej, w którym miał dokonać badań. Do pisma dołączył oświadczenie lustracyjne oraz wynik badań psychologicznych. W opinii skarżącego przepisy ustawy nie określają terminu, w którym osoba wnioskująca o powrót na poprzednio zajmowane stanowisko prokuratora na podstawie art. 65a ust. 2 ustawy o prokuraturze zobowiązana jest złożyć wniosek. Wskazany przepis określa jedynie maksymalny termin, który nie może upłynąć od dnia zrzeczenia się stanowiska prokuratora do dnia, w którym ma nastąpić przywrócenie do służby.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na decyzję Prokuratora Generalnego okazała się mieć uzasadnione podstawy. Zgodnie z art. 65a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. prokurator mianowany, powołany lub wybrany do pełnienia funkcji w organach państwowych jest obowiązany zrzec się swojego stanowiska, chyba że przechodzi w stan spoczynku. Skarżący pełnił służbę w organach Prokuratury do 9 lutego 2007 r. Po powołaniu przez Prezesa Rady Ministrów na stanowisko Komendanta Głównego Policji, stosownie do wyżej powołanego przepisu, zrzekł się stanowiska prokuratora Prokuratury Krajowej. Po odwołaniu ze stanowiska Komendanta Głównego skarżący złożył następnego dnia (tj. 9 sierpnia 2007 r.) pismo, w którym wniósł o przywrócenie do pracy w resorcie sprawiedliwości. Prosił też w nim o rozważenie możliwości oddelegowania do pełnienia służby w Prokuraturze Apelacyjnej w G. Wniosek ten nie został jednoznacznie rozstrzygnięty. W 2010 r. skarżący zwrócił się o ponowne rozpatrzenie wniosku o przywrócenie na poprzednio zajmowane stanowisko. Prokurator Generalny decyzją z dnia 15 lipca 2010 r. wniosku skarżącego nie uwzględnił. Jediną przyczyną odmowy - wskazaną w decyzji - jest złożenie wniosku „po upływie ponad dwóch i pół roku po zakończeniu pełnienia funkcji określonej w art. 65a ust. 1 ustawy”.

Przepisem rozstrzygającym jest w przedmiotowej sprawie art. 65a ust. 2 ustawy. Stanowi on, że prokurator, który zrzekł się stanowiska z przyczyn określonych w ust. 1, może powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko, jeżeli przerwa w pełnieniu obowiązków prokuratora nie przekracza 9 lat, chyba że pełnił funkcje sędziowskie lub prokuratorskie w międzynarodowych lub ponadnarodowych organach sądowych. Należy podkreślić, że przepis art. 65a ust. 2 ustawy nie określa terminu do złożenia wniosku o powrót na poprzednio zajmowane stanowisko. Można jedynie

stwierdzić, że wniosek taki nie mógłby zostać uwzględniony po upływie 9 lat, liczonych w przedmiotowej sprawie od dnia powołania na stanowisko Komendanta Głównego Policji. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostaje więc brak zainteresowania skarżącego szybkim załatwieniem jego wniosku oraz czym zajmował się w okresie od odwołania do złożenia wniosku o przywrócenie. Ponadto należy zauważyć, że uzasadnienie decyzji nie zawiera żadnego odniesienia się do pisma złożonego w dniu 9 sierpnia 2007 r. Zdaniem Sądu Najwyższego, pomimo że jego treść jest dosyć lakoniczna nie powinno budzić wątpliwości, iż chodzi o przywrócenie na poprzednio zajmowane stanowisko w trybie art. 65a ust. 2 ustawy. Nawet gdyby przyjąć, jak czyni to Prokurator Generalny, że wniosek został złożony dopiero 17 lutego 2010 r. to i tak nie zostałyby przekroczone 9-letni termin określony w przepisie art. 65a ust. 2 ustawy. W tej sytuacji w żadnym przypadku nie można przyjąć, że doszło do wygaśnięcia prawa podmiotowego określonego w art. 65a ust. 2 ustawy z powodu uchybienia terminu do złożenia wniosku o przywrócenie na poprzednio zajmowane stanowisko. Z powyższych względów należało uznać, że doszło do naruszenia przepisu art. 65a ust. 1 ustawy oraz wskazanych w skardze przepisów postępowania.

Reasumując należy stwierdzić, że prokurator, który zrzekł się stanowiska z przyczyn określonych w art. 65a ust. 1 ustawy może zgłosić wniosek o powrót na poprzednio zajmowane stanowisko do upływu terminów przewidzianych w art. 65a ust. 2 ustawy. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania stosując odpowiednio art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. Odpowiednie stosowanie przepisów o skardze kasacyjnej oznacza, że nie było w tym przypadku możliwe (jak wnoszono w skardze) nakazanie Prokuratorowi Generalnemu powołania skarżącego na stanowisko prokuratora Prokuratury Generalnej. Podjęcie decyzji o przywróceniu na poprzednie stanowisko musi bowiem uwzględniać także inne problemy. W szczególności chodzi o spełnienie ogólnych przesłanek powołania na stanowisko prokuratora oraz warunków wynikających z przepisów art. 19 ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 9 października 2009 r. o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 178, poz. 1375).

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 65a ust. 4 ustawy o prokuraturze orzeczono jak w sentencji wyroku.

=====